

det for nødvendigt at optage dette Spørgsmaal her. Men selve Tanken, der ligger i Vædringsforslaget, tror jeg ikke kan bestrides. Jeg skal imidlertid, uagtet jeg altsaa hører, at jeg er entig med den ærede Indenrigsminister i, at det uægte Barns Fader ikke hører ind under dette Afnit, men fremdeles vil følge de gamle Regler, tillade mig at udtale en Beslagelse over, at dette er saa. Jeg skal i saa Henseende sige, at jeg synes, at naar man overhovedet i dette Forslag vil optage hele det formueretlige Forsørgelsesspørgsmaal, havde det været rigtigt ogsaa at optage de gamle Regler for Børnefaderens Forpligtelse, og det vilde jeg have anset for saa meget mere hensigtsmæssigt, som det vistnok er et Forhold, der i høj Grad trænger til et Gennemsyn. Saaledes som Forholdet er nu, kan jo Faderen til et uægte Barn kun paalægges mindst Halvdelen af, hvad der hører til Barnets nødvendige Underhold, og det ganske uden Hensyn til Faderens hele økonomiske Stilling. Selv om han er rig eller meget velhavende, kan man ifølge Loven ikke paalægge ham mere end Halvdelen af, hvad der hører til Barnets nødvendige Underhold, og det vil jo i Almindelighed sige, at alle uægte Børn efter vor Lovgivning uden Hensyn til Faderens Formuesomstændigheder blive henvist til Førgelsen af det Proletariat, som i Forvejen er stort nok. Jeg ser ikke, at der er nogen Grund dertil. Jeg ser ikke, hvorfor Faderen til et uægte Barn ikke kan følge den samme Regel, som gives i § 9, hvorefter Øvrigheden skal bestemme Førgelsens Omfang i Forhold til den forpligtedes Naar og alle Omstændigheder, der kan være Tale om. Jeg ved vel, at man i Praksis ikke tager Lovordet saa nøje, man fortolker det med en vis Liberalitet, saaledes at man tager noget Hensyn til Faderens Formuestilstand. Men for det første gennemføres dette ikke konsekvent, og for det andet ligger det udenfor Lovgivningens Ord, saa jeg vilde anse det for meget hensigtsmæssigt, om vi ogsaa her fik en udtrykkelig Bestemmelse om, at ogsaa det uægte Barns Faders Førgelsespligt beror paa og er afhængig af Faderens formueretlige Stilling. Da det ærede Medlem fra Frederiksbærg (Hold) lovede at tage dette Vædringsforslag under Overvejelse inden 3dje Behandling, vil jeg meget anmode det ærede Medlem om ogsaa at foranledige, at Udvalget tager under Overvejelse at faa samtlige de herom gældende Regler tagne op til Underjøgelse, og at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være tidsvarende, at man fik det uægte Barns Fader bragt

ind under de samme Regler, som gælder om andre, saa at der væsentlig blev taget Hensyn til hans formueretlige Tilstand. Det er det første Vædringsforslag, som det ærede Medlem fra Røstved (Beth) har stillet.

Det andet Vædringsforslag og Vædringsforslaget under Nr. 4 høre sammen og angaa et Forhold, som jeg ogsaa maa dvæle lidt ved. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt en gift Kone eller et ægte Barn kunne gøre Rettskrav gældende henholdsvis lige overfor Manden og lige overfor Førgeldrene med Hensyn til Førgelsens Tilstrækkelighed. Saaledes som Forholdene ere nu, kan en saadan Fordring ikke gøres gældende ad Retten Vej. Hustruen og Barnet kunne ganske vist, naar de lide Nød i Familien, henvende sig til Fattigvæsenet, og Fattigvæsenet, som saa hjælper dem, har Regresfordring til vedkommende Mand og Fader, men Hustruen selv kan ikke, saa længe Egteskabet bestaar, gøre en saadan Rettsfordring gældende mod Manden, og lige saa lidt kunne Børnene gøre det. Efter Lovforslaget maa det imidlertid være Meningen, at en gift Kone skal kunne henvende sig til Øvrigheden, naar hun er misfornøjet med den Førgelse, hun faar af Manden, og saa en anden Førgelse ved Amtmandsdekret, og det maa ligeledes efter de Forhandlinger, jeg har hørt her, være Meningen, at ogsaa Børnene skulde kunne gøre det samme. Det vil dog snarest blive saaledes, at det ikke bliver Børnene, der i egen Person gøre det, men at det bliver Slægtninge, Lænder og Onkler og Slige, der gaa til Amtmanden og saa det Spørgsmaal afgjort, om Førgelsen af Børnene er tilstrækkelig. Jeg vil her ikke bestride, at der muligen kan være Tale om nogen yderligere Bestyttelse for Hustruen og Børnene, men jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, at det er et meget stort og vanskeligt Spørgsmaal at afgjøre saaledes halvt ubeset og lejlighedsvis i en Lov, der i Almindelighed handler om helt andre Ting. Thi det kan dog næppe bestrides, at hvis det blev meget almindeligt, at en Hustru, som var misfornøjet med Husholdningen hjemme eller med den Klædebragt, som hun fik, kunde henvende sig til Amtmanden og der saa et Regulativ for Husførelsen hjemme, vilde Øivet i det Hjem ikke blive saa familiært, som det nu i Reglen er, og ganske det samme vilde jo være Tilfældet for Børnenes Vedkommende, idet en saadan Fremgangsmaade vilde gribe temmelig stærkt ind i den Maade, hvorpaa vi nu opfatte Forholdene i Hjemmet. Ganske vist vil der heri ligge en Opøvelse af Børnene i Kampen for Retten paa et meget tidligt Tidspunkt, som maaste vil kunne gavne